

[Landbrugsministeren]

gerne sige tak til regeringspartierne ordførere for tilslutningen. I den forbindelse vil jeg fremhæve noget af det, hr. Øllgaard sagde i sin udmærkede beskrivelse af landbrugssituationen.

Jeg synes, det er rigtigt, at der kommer noget talmateriale, som afdækker, hvad landbrugets behov egentlig er i denne situation. Også tak til hr. Collet, som bl.a. fremhævede den indefrysning, der finder sted i forbindelse med en gældssanering. Den, der har et beløb indefrosset efter den gamle ordning, som vi i landbrugsudvalget forsøgte at få den tidligere regering til at gå med til, skulle indbetale moms, og man fik ikke den moms tilbage, før man havde konstateret et tab. Nu bliver det således, hvis man lader et beløb indefryse, at man skal indbetale moms i takt med, at indefrysningen bliver udfrosset igen. Hvis man skal sige det rigtige elementært: efterhånden som afdragene forfalder i de indefrosne beløb, skal moms indbetales. Det er logisk og meget fornuftigt, og det har vi så fundet ud af her. Det er en god ordning.

Hr. Bjørn Westh var meget kritisk og skuffet. Han kom med en hel del polemiske bemærkninger om, hvad andre havde sagt tidligere. Det skal jeg ikke gå så stærkt ind på, men der er noget principielt, som også gælder hr. Bjørn Poulsen.

Hvad er forskellen, siger man, mellem dette forslag og den opfattelse, vi havde i maj måned? En hel del. Der er den forskel, at vi vurderede det udspil og de SR-aftaler, der blev indgået, efter oplysninger tilbage fra februar-marts måned 1982, men samtidig på grundlag af en erfaring om, hvordan den økonomiske politik ville blive ført, idet den økonomiske politik, der blev ført af den tidligere regering, helt fra efteråret 1980 og fremad havde givet et øget omkostningsniveau hver eneste måned. Omkostningerne steg bl.a. for de landbrugsprodukter, der skulle indkøbes. Renten steg, og der var ingen udsigter til, at disse kurser skulle vende og gå den anden vej.

Under disse forhold var det rigtigt, når vi så på jordbrugsøkonomisk instituts opgørelse, som viste, at landbruget havde en rentebelastning på 8 mia kr. med en bruttofaktor på 17, at landbruget ikke kunne klare en rentebelastning på 8 mia kr. Det kunne kun klare en rentebelastning på 5 mia kr.

Derefter kom jeg til den konklusion, at enten giver man rentetilskud eller finansierer således, at de tre milliarder kroner forsvinder, eller også afskriver man noget gæld. Det var den problematik, vi ville have ind i debatten, men man afviste at diskutere på det grundlag.

Så kom sommeren, og vi så hvordan man indgik den såkaldte SR-aftale. Det skal jeg lade ligge, men bare sige, at vi havde den daværende landbrugsminister i samråd i landbrugsudvalget. Vi kunne ikke få at vide, i hvert fald ikke konstatere, hvad aftalen egentlig gik ud på, og hvilke midler der var.

Alt det er efter min opfattelse historie. Nu har vi konstateret, at denne regering har en ramme på 1,4 mia kr., som vi nu skal disponere over til en rentetilskudsordning og andre ordninger for at få landbrugets produktion til at gå den rigtige vej, så økonomien kan bære.

Er det så lappeløsninger, vi foreslår? Vi følger den gældssaneringsmodel, som vi startede med for nogle år siden. Vi udbygger gældssaneringsmodellen, vi ændrer kriterierne: De kriterier, der lå til grund, kunne ikke opfylde de rammer, som folketingset havde stillet i udsigt som garanti.

Jeg ved ikke, om det er lappeløsning, eller om vi løber fra vores ord, når vi siger, at rentetilskuddet skal forlænges med to år. Det var nøjagtigt det, vi stillede ændringsforslag om til den gældssaneringslov, som den tidligere regering fremsatte, og som blev nedstemt. Vi sagde det, fordi det med det økonomiske grundlag ikke var muligt at få et landbrug saneret på tre år. Der skulle en 5-årig periode til under de forudsætninger, de ville have en gældssanering på, og til det, vi laver.

De andre ting, vi foreslår, er, at vi forhøjer rentetilskuddet således, at man følger reglen: 8, 5 og 5, således at det medvirker til, at man kommer over den hurdle, der er i forbindelse med gældssaneringsordningen.

Så skal jeg sige til hr. Bjørn Westh, at den årlige rapport skulle være på trapperne, og jeg håber, den kan danne grundlaget for en saglig debat og give en status over, hvordan landbruget har udviklet sig i 1981-82. Den kan måske give anledning til nogle politiske sonderinger af, hvordan man så skal gå frem.

Jeg er lidt skuffet over, at hr. Bjørn Westh på socialdemokratiets vegne afslår og lidt hånligt siger, at socialdemokratiet aldrig vil